Orędownik Urzędowy
POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote polskie. :—: Poszczególny numer 0,30 złp. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 złp. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 złp. od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.

Nr. 54 | Puck, sobota, dnia 20 września 1924 r. | Rok 38

Treść:

424.

Ustawa z dnia 25 lipca 1924 r. o morskich opłatach portowych.

Art. 1.

Ustanawia się opłaty portowe:
a) za zawinięcie do portu i wyjście;
b) za korzystanie z urządzeń portowych jak: przystani, nadbrzeży, kanałów, składów, terenów portowych, holowników portowych;
c) za świadczenia rządowe, jak: pilotaż, korzystanie z latarń morskich i innych świateł, znaków i sygnałów;
d) za przewiezienie pasażera lub jednostki towaru.

Art. 2.

Opłaty pobiera się w portach, zarówno całkowicie lub częściowo do użytku oddanych.

Art. 3.

I. Opłaty portowe.

Od statków, przychodzących do portu lub wychodzących z portu, pobiera się za każdy m³ pojemności netto:
a) z ładunkiem przy wejściu i wyjściu — po 0,02 zł,
b) z balastem — po 0,01 zł.

II. Opłaty od ładunku.

Za wyładowany lub naładowany ładunek za każde 1000 kg. pobiera się 0,15 zł.

III. Opłaty pasażerskie.

Za wylądowanie lub przyjęcie pasażerów każdorazowo pobiera się od osoby:
a) w żegludze przybrzeżnej na wodach polskich i do punktu wybrzeża na terenie w. m. Gdańska — 0,05 zł;
b) w żegludze zagranicznej:
1) od pasażerów III klasy — 0,10 zł,
2) „ „ II „ — 0,30 „
3) „ „ I „ — 0,50 „

IV. Opłaty ryczałtowe.

a) roczne.

1. Od parowców osobowych i holowników używanych w obrębie portu do wyjazdu na morze lub do miejscowości, położonych na wybrzeżu polskiem lub gdańskiem, za każdą jednostkę iloczynu, otrzymanego z pomnożenia największej długości przez największą szerokość i powierzchnię ogrzewalną kotła, przyczem wszystkie rozmiary bierze się w metrach — 0,02 zł.

2. Od łodzi motorowych za m² iloczynu największej długości w metrach, pomnożonej przez największą szerekość w metrach — 0,35 zł.

3. Od kutrów i łodzi rybackich motorowych i motorowo-żaglowych za m² iloczynu największej długości w metrach i największej szerokości w metrach — 0,25 zł.

4. Od łodzi rybackich żaglowych — po 5,00 zł.

5. Od łodzi spacerowych i jachtów, zarówno żaglowych, jak i wiosłowych, o ile nie służą dla celów zarobkowych — po 6,00 zł.

6. Od łodzi spacerowych, zarówno żaglowych, jak i wiosłowych, wynajmowanych za opłatą — po 8,00 zł.

b) Opłaty sezonowe.

Od kutrów i łodzi rybackich, nie zapisanych do portu, z których podczas sezonu wychodzą na połów ryb, pobiera się opłatę jednorazową, za sezon do trzech miesięcy, za każdy m² iloczynu największej długości w metrach i największej szerokości w metrach — 0,10 zł.

V. Opłaty postojowe.

Od wszelkich statków, przebywających w porcie dłużej niż 2 tygodnie, o ile nieuiszcza

się od nich opłat rocznych (poz. IV), pobiera się za każdy rozpoczęty miesiąc stania w porcie (ponad dwa tygodnie), za każdy m^3 pojemności netto — 0,01 zł.

VI. Opłaty przystaniowe.

Za korzystanie z przystani pobiera się od statków bezpośrednio leżących u przystani, za każdy metr długości przystani, zajętej przez statek, za każdą rozpoczętą dobę — 0,05 zł.

Od statków, stojących obok wyżej wymienionych, pobiera się za każdy metr długości statku, za każdą rozpoczętą dobę — 0,02 zł.

VII. Opłaty pilotowe.

1. Od statków o pojemności do 200 m^3 netto za wejście i wyjście razem — 2,00 zł.
2. Za statki do 2000 m^3 netto:
   a) za pierwsze 200 m^3 netto — 2,00 zł;
   b) za każde następne 100 m^3 netto — 1,00 zł.
3. Za statki ponad 2000 m^3 netto:
   a) za pierwsze 2000 m^3 netto — 20,00 zł;
   b) za każde następne 500 m^3 netto — 5,00 zł.
4. Za holowniki, za każdą godzinę pracy holownika, chociażby niepełną, i za każdą następną, chociażby rozpoczętą — 35,00 zł.

Korzystanie z usług pilota dla statków ponad 1000 tonn rej. netto jest obowiązkowe, prócz dla statków wojennych i polskich państwowych.

VIII. Opłaty za światła i boje.

1. Od statków o pojemnści do 200 m^3 netto — 1,00 zł.
2. Od statków o pojemności do 2000 m^3 netto:
   a) za pierwsze 200 m^3 — 1,00 zł;
   b) za każde następne 100 m^3 — 0,50 zł.
3. Od statków ponad 2000 m^3 netto:
   a) za pierwsze 2000 m^3 — 10,00 zł;
   b) za każde następne 500 m^3 — 2,50 zł.

Od opłat za światła i boje są zwolnione:
a) okręty wojenne;
b) wszelkie statki polskie i gdańskie uprawiające żeglugę przybrzeżną;
c) statki, przychodzące dla zasięgnięcia informacji lub dla otrzymania dyspozycji i które wychodzą z portu w przeciągu 48 godzin, nie wykonywając żadnych handlowych operacji;
d) statki, które szukają schronienia przed niepogodą i nie wykonywają żadnych czynności handlowych.

IX. Podstawy wymiaru opłat.

1. Za każde niepełne 1000 kg. ładunku pobiera się, jak za pełne (poz. II).
2. Ładunki o wadze mniejszej niż 1000 kg. na jednym statku są zwolnione od opłat (poz. II)
3. Przywozu z połowu ryb do portu i wyładowania ich nie uważa się za czynność handlową; czynności te są wolne od opłaty, natomiast przewóz ryb z portu, jako ładunek, podlega opłacie podług poz. II.
4. Wszelkie opłaty według niniejszej taryfy winny być uiszczane przez kapitanów odnośnych statków lub ich właścicieli, względnie agentów.

X. Zwolnienia.

1. Od opłat są zwolnione:
   a) okręty wojenne;
   b) wszelkie statki, będące własnością Rzplitej Polskiej i W. M. Gdańska, o ile nie są użyte dla celów zarobkowych.
2. Od opłat według poz. 1 zwolnione są:
   a) statki, przychodzące dla zasięgnięcia informacji lub otrzymania dyspozycji które wychodzą z portów w przeciągu 48 godzin, nie wykonywając żadnych handlowych czynności;
   b) statki, które zachodzą do portu w celach remontu lub uzupełnienia zapasów paliwa lub żywności i niezbędnych materjałów wyekwipowania, pobyt ograniczają do czasu niezbędnego dla wykonania tej czynności i nie wykonywają czynności handlowych;
   c) statki, które szukają schronienia przed niepodą i nie wykonywają żadnych handlowych czynności;
   d) statki, uiszczające opłaty według poz. IV a) roczne.
3. Od opłat według poz. II zwolnione są ładunki, przeznaczone dla budowy i remontów portów i wybrzeża.
4. Od opłat, według poz. III, zwolnione są statki, wykonywające wycieczki morskie, urządzane staraniem organizacji akademickich, szkolnych, kulturalno-oświatowych, sportowych i dobroczynnych.
5. Od wszelkich opłat zwolnione są statki nie dłuższe, niż 6 metrów.
6. Od opłat w poz. V zwolnione są statki, będące w remoncie.

Art. 4.

Wysokość opłat portowych może Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu zmieniać w drodze rozporządzenia, co do opłat, dotyczących rybaków, również w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Minister Przemysłu i Handlu może w porozumieniu z Ministrem Skarbu w drodze rozporządzenia wyznaczyć wysokość opłat portowych, przewidzianych w art. 1, a nie wyszczególnionych w art. 3.

Art. 5.

Sposób ściągania opłat portowych ustali Minister Przemysłu i Handlu.

Art. 6.

Taryfy dla portów, stanowiących własność prywatną albo gminną, każdorazowo zatwierdza Minister Przemysłu i Handlu.

Art. 7.

W portach, stanowiących własność prywatną albo gminną, opłaty, wymienione w art. 1 lit. a), c), d), zaś w art. 3 p. I, II, III, IV, VIII, pobiera Skarb Państwa, opłaty, wymienione w art. 1 pod lit. b), zaś w art. 3 p. V i VI właściciel tych urządzeń oraz w wypadkach uiszczania opłat pilotowych w myśl art. 3 p. VII władza, która utrzymuje pilotaż swoim kosztem.

Art. 8.

Częściowe lub całkowite zwolnienie od powyższych opłat statków, żeglujących pod banderą polską w myśl art. 5 ustawy o polskich statkach handlowych morskich z dnia 28 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 285), należy do Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 9.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Art. 10.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w miesiąc po jej ogłoszeniu. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie sprzeczne z ustawą niniejszą rozporządzenia i przepisy.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski.
Prezes Rady Ministrów: W. Grabski.
Minister Przemysłu i Handlu: Józef Kiedroń.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i zaznaczam, że ustawa ta wchodzi w życie z dniem 10 października 1924 r.

Puck, dnia 15. 9. 1924 r.

Starosta: Lipski.

425.

Ustawa z dnia 25 lipca 1924 r. w przedmiocie wolnego obrotu handlowego między b. dzielnicą pruską a innemi dzielnicami Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 1. Znosi się wszystkie zakazy wywozu fabrykatów, towarów, żywności, zwierząt, mięsa i jego przetworów z b. dzielnicy pruskiej do innych dzielnic Rzeczypospolitej Polskiej, wprowadzone rozporządzeniami Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu lub innemi zarządzeniami.

Przepis ten nie dotyczy artykułów monopolowych, jak długo co do tych artykułów obowiązują w poszczególnych dzielnicach odrębne przepisy skarbowe.

Art. 2. Zarazem uchyla się tymczasowe rozporządzenie z dnia 16 stycznia 1920 r. (Dz. Urz. Nr. 7 str. 135) w przedmiocie wywozu i dowozu towarów, dotyczące terytorjów b. dzielnicy pruskiej, nowoprzyjętych przez Polskę, oraz wszelkie w tym względzie wydane zarządzenia.

Art. 3. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski.
Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Hübner.
Minister Przemysłu i Handlu: Józef Kiedroń.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości

Puck, dnia 15. 9. 1924 r.

Starosta: Lipski.

426.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 sierpnia 1924 r. o wysokości odsetek prawnych.

Na zasadzie art. 1 p. b. 5 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. Nr. 71 poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1924 r. stanowię co następuje:

§ 1. Wysokość odsetek prawnych (ustawowych w stosunkach prywatno-prawnych ustala się aż do odwołania na 24% od sta rocznie.

§ 2. Upoważnia się Ministra Skarbu do obniżenia w drodze rozporządzeń stopy procentowej ustalonej w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. 1. Przepis § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia ma również zastosowanie w wypadkach, gdy tytuł prawny od odsetek prawnych powstał przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Rozporządzenie niniejsze stosowane będzie przez sądy z urzędu bez względu na postawiony przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia wniosek strony zainteresowanej o zasądzenie odsetek według dotychczas obowiązujących przepisów.

3. W wypadkach gdy wysokość odsetek prawnych ustaloną została wyrokiem sądowym według przepisów dotychczas obowiązujących dopuszczalną jest egzekucja tych odsetek w wysokości ustalonej na mocy niniejszego rozporządzenia bez potrzeby uprzedniego uzyskiwania zmiany wyroku.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu i Ministrowi Sprawiedliwości.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski.
Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: W. Grabski.
Kierownik Minist. Sprawiedliwości: Siennicki.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 15. 9. 1924 r.

Starosta: Lipski.

427.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 sierpnia 1924 r. o zakazie wywozu zagranicę złota i srebra.

Na mocy art. 1 ust. E p. 7 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1924 r., zarządzam co następuje:

§ 1. Wywóz zagranicę złota i srebra we wszelkiej postaci, jako to: w monetach, sztabach i wyrobach oraz w stanie nieprzerobio-

nym, bez względu na to, czy kruszce te są w stanie czystym, czy też w postaci wszelkiego rodzaju stopów, — jest zakazany z niżej wyszczególnionemi wyjątkami.

§ 2. Dozwolony jest wywóz monet srebrnych do wysokości kwoty, przedstawiającej nominalnie (według równi monetarnej) równowartość 100 złotych na jedną osobę jednorazowo.

§ 3. Osoby, przekraczające granice Rzeczypospolitej Polskiej, mają prawo wywieźć ze sobą wyroby ze złota i srebra do własnego swego użytku. Rodzaj i ilość (ewentualnie maksymalną wagę) dozwolonych w myśl niniejszego paragrafu do wywozu wyrobów określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

§ 4. Minister Skarbu może zwalniać do wywozu zagranicę generalnie poszczególne kategorje wyrobów ze złota i srebra w drodze rozporządzenia oraz sam lub przez wyznaczone władze udzielać zezwoleń na wywóz zagranicę poszczególnych przedmiotów, których wywóz zakazuje § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Dozwolony jest wywóz wwiezionego do kraju z zagranicy złota i srebra we wszelkiej postaci, a w szczególności wyrobów oraz monet z tychże kruszców, na warunkach, które ustali rozporządzenie Ministra Skarbu.

§ 6. Winni przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia oraz przepisów wydanych na jego podstawie bez względu na to, czyją własność stanowią wywożone przedmioty, ulegają:

a) na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej, pruskiej oraz górnośląskiej części Województwa Śląskiego — karze więzienia do dwóch lat i grzywny do wysokości trzykrotnej wartości przedmiotu wywożonego lub jednej z tych kar. Z karą powyższą może być połączona konfiskata przedmiotu wywożonego;

b) na obszarze b. dzielnicy austrjackiej za występek — karze aresztu ścisłego do dwóch lat i grzywny do wysokości trzykrotnej wartości wywożonego przedmiotu lub jednej z tych kar. Z karą powyższą może być połączona konfiskata przedmiotu wywożonego.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu, zaś co do § 6 Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 4 tygodnie po ogłoszeniu na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Z dniem tym traci moc obowiązującą ustawa z dnia 15 lipca 1920 r. o zakazie wywozu zagranicę kruszców szlachetnych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 404) jak również wszystkie w tej mierze ustawy i rozporządzenia dotychczas obowiązujące na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego a sprzeczne z rozporządzeniem niniejszem.

Prezydent Rzeczypospolitej: S Wojciechowski.
Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: W. Grabski.
Kierownik
Ministerstwa Sprawiedliwości: Siennicki.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 15. 9. 1924 r.
Starosta: Lipski.

428.

Obwieszczenie Powiatowej Komendy Uzupełnień w Kościerzynie dot. posiadania wykazu osobistego w razie zgłoszenia się w P. K. U. do przeglądu.

Osoby zgłaszające się w sprawach wojskowych w Powiatowej Komendzie Uzupełnień winni posiadać wykaz osobisty a zwłaszcza gdy zgłaszają się do przeglądu wojskowo lekarskiego (kontroli) celem legitymowania się. Bez dokumentów osobistych sprawy nie będą załatwione.

Pow. Kom. Uzup. Kościerzyna.
(—) Góralik, kap. i ref. I. P. K. U.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i zastosowania się.
Puck, dnia 12. 9. 1924 r.
Starosta: Lipski.

429.

Obwieszczenie Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego w Warszawie.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego w Warszawie podaje do wiadomości, że z dniem 1. września r. b. uruchamia magazyn sprzedaży wyrobów tytoniowych przy państwowej fabryce wyrobów tytoniowych (dawniej Goldfarba) w Starogardzie, ul. Chojnicka.

Sprzedawcy wyrobów tytoniowych północnych powiatów Województwa Pomorskiego a mianowicie: 1) Chojnickiego, 2) Gniewskiego, 3) Kartuzkiego, 4) Kościerskiego, 5) Puckiego, 6) Sępólskiego, 7) Starogardzkiego, 8) Tczewskiego, 9) Tucholskiego i 10) Wejherowskiego obowiązani są od dnia 1 września r. b. zaopatrywać się w wyroby tytoniowe w wymienionej fabryce na warunkach, ustalonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 29 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112 poz. 902 z 1923 roku).

Warszawa, dnia 14 sierpnia 1924 r.
Naczelny Dyrektor:
w z. (—) Tyszkowski.

Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego. Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.